

ЗА СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКІ КАДРИ

№ 29 (1279)
ВІВТОРОК
7
ЖОВТНЯ
1980 року
Ціна 2 коп.

Газета видається з вересня 1956 року

Орган парткому, ректорату, профкому і комітету ЛКСМУ
Української ордену Трудового Червоного Прапора сільськогосподарської академії

ВЛАДА НАРОДНА

Держава робітників та селян. Колишнє диво стало реальністю.

Згадаймо слова В. І. Леніна про те, що експлуататорський лад залишив нам у спадщину гостре недовір'я мас до всього державного. Для подолання цього недовір'я потрібні тривалі час і величезна наполегливість, — говорив Володимир Ілліч і підкреслював, що це завдання під силу тільки Радянській владі, і вона з ним з честю справилася. Яскравим прикладом цього є активна участь багатомільйонних мас народу в управлінні справами держави і суспільства, у формуванні органів влади.

Так, в голосуванні на виборах у Верховну Рад СРСР 4 березня 1979 року взяли участь 99,99 процента виборців, включених у списки. Для порівняння можна відмітити, що в США, які вихваляються своєю «демократією», в 1976 році у виборах президента взяли участь тільки 54 проценти виборців.

Хто входить до наших Рад? У складі депутатів місцевих Рад, обраних 24 лютого 1980 року, робітників — 43,3 процента, колгоспників — 25,4 процента.

До Верховної Ради УРСР обрано 650 депутатів. Серед них 204 робітники, 125 колгоспників, молоді віком до 30 років — 107 чоловік, безпартійних — 203, жінок 234. Актив Рад нині становить в СРСР понад 30 мільйонів чоловік, у республіці — близько восьми мільйонів. Ради є втіленням дружби народів СРСР.

Серед народних обранців відомі всієї країні трудівники, депутати Верховної Ради СРСР: Герой Соціалістичної Праці, вибійник шахти імені М. Ізотова виробничого об'єднання «Артемвугілля» В. І. Довбиш, двічі Герой Соціалістичної Праці, лауреат Державної премії СРСР бригадир колгоспу імені XX з'їзду КПРС Новоукраїнського району Кіровоградської області, член ЦК Компартії України О. В. Гіталов; депутат Верховної Ради УРСР, двічі Герой Соціалістичної

Праці, заслужений працівник сільського господарства УРСР, завідувача молочнотоварною фермою колгоспу імені Леніна Лебединського району Сумської області М. Х. Савченко та багато інших. У сенаті ж США ви не знайдете жодного робітника.

Велике місце в житті радянського суспільства належить професійним спілкам. Нині вони об'єднують у своїх рядах 126 мільйонів чоловік. Величезну роботу по вихованню, мобілізації молоді на виконання завдань будівництва нового життя веде комсомол. У розвитку соціалістичної демократії важлива роль належить трудовим колективам.

До постійно діючих виробничих нарад входять на заводах і фабриках 5,5 мільйона трудящих, а 3,2 мільйона чоловік — члени правління колгоспів.

Невід'ємною складовою частиною політичної системи розвинутого соціалізму є діюча в нашій країні система масового демократичного контролю, в якому бере участь понад 9,5 мільйона чоловік, у тому числі на Україні — майже 2,2 мільйона.

З прийняттям Конституції СРСР 1977 року почався новий етап у розвитку всього радянського законодавства. В єдиному руслі заходів, спрямованих на подальше вдосконалення соціалістичної демократії, ряд найважливіших законодавчих актів: про регламент Верховної Ради СРСР, про Ради Міністрів СРСР, про Прокуратуру СРСР, про Верховний Суд СРСР, про народний контроль СРСР, а також Указ Президії Верховної Ради СРСР «Про організацію роботи з наказами виборців».

За 10 останніх років Радянських народних депутатів прийняли до виконання 3250 тисяч наказів виборців, з них виконано 2950 тисяч. Відповідно до волі виборців збудовано велике число шкіл, лікарень, клубів, магазинів, упорядковано території багатьох населених пунктів.

Всі звершення Радянської країни за 63 роки її існування стали можливими лише завдяки владі Рад народних депутатів.

ВИХОВУЄМО ІНТЕРНАЦІОНАЛІСТІВ

У радянських вузах одержують вищу освіту тисячі іноземних громадян. Великий досвід роботи з студентами-іноземцями має і наша академія. В УСГА створена відповідна матеріально-технічна база для проведення всіх видів учбових занять, розроблені і затверджені плани і програми з врахуванням специфіки майбутньої роботи. Підвищенню ідейного рівня підготовки спеціалістів сприяє викладання спекурсів із суспільних дисциплін.

Виконуючи постанову ЦК КПРС «Про заходи по подальшому покращенню підготовки в радянських вищих учбових закладах спеціалістів для зарубіжних країн», ректорат, партком, деканат по роботі із студентами-іноземцями, кафедри суспільних наук постійно тримають це питання в центрі своєї уваги. Іноземні студенти залучаються до роботи в науковому студентському товаристві, в гуртках художньої самодіяльності. Для іноземних громадян функціонують семінари для громадських стипендіатів, регулярно проводяться вечори запитань і відповідей з проблем внутрішньої і зовнішньої політики Комуністичної партії та уряду СРСР.

З метою покращення професійної підготовки з врахуванням специфіки майбутньої роботи наших випускників на обох факультетах вивчається цикл дисциплін, що враховують особливості рослинництва і захисту рослин, тваринництва і ветеринарії в умовах тропіків і субтропіків. Деякі іноземні студенти готують дипломні роботи на матеріалах своїх країн.

За останні роки в академії накопичено певний досвід роботи із земляцтвами іноземних громадян, добре зарекомендувала себе діяльність кураторів земляцтва, значно активізувалась участь іноземних учнів в громадському житті вузу. Цікаво пройшли огляди на краще земляцтво, присвячені XXV з'їзду КПРС і 60-річчю ВЛКСМ. Робота з земляцтвами дозволила залучити велику кількість іноземних студентів до участі в різного роду заходах.

Вони краще вивчають культури побут народів СРСР, знайомляться з радянським способом життя. Викладачі і професори нашого вузу, які залучаються до роботи з іноземними студентами і аспірантами, систематично покращують свою підготовку з країнознавства і загальнопрофесійну. В усіх проведених заходах відчувається направлене керівництво з боку парткому і ректорату вузу.

Стали вже системою зустрічі комуністів і представників прогресивних партій, ректора, секретаря парткому та інших партійних діячів з представниками земляцтв. Щосеместра ректор і проректори вузу зустрічаються з окремими студентами.

Зміцнили і зв'язки з випускниками академії. Зараз практикує-

ться запрошення молодих спеціалістів, що закінчили УСГА, на ювілейні і тематичні конференції. Співробітники окремих кафедр надають практичну допомогу випускникам, посилають їм спеціальну літературу, дають їм письмові консультації.

Покращала роботу кафедра російської мови. Штат кафедри був поповнений за рахунок випускників Київського держуніверситету, здійснено перехід на вивчення російської мови протягом всього періоду навчання, введені спецкурси з методики викладання російської мови на старших курсах. Велика увага приділяється підготовці методичних посібників, позааудиторній, ідейно-виховній роботі з іноземними студентами.

У свій час стан учбової та ідейно-виховної роботи зі студентами-іноземцями в нашому вузі перевіряла комісія Київського міського комітету Компартії України. Комісія зробила ряд зауважень і рекомендацій. Проведено певну роботу по виконанню рекомендацій комісії. Зокрема, переглянуто принцип закріплення земляцтв за окремими кафедрами. Більшу увагу приділено індивідуальній роботі, ширше залучається радянська аудиторія для проведення національних та інтернаціональних свят...

Партком академії розробив заходи по подальшому поліпшенню роботи із студентами-іноземцями.

НА ДОПОМОГУ НАСТАВНИКУ

ПРАВА, СВОБОДИ І ОБОВ'ЯЗОК

Якщо говорити про справді демократичний звіт законів, то не можна не назвати таким Радянську Конституцію.

Конституція СРСР закріплює найширші демократичні права і свободи радянських громадян у різних галузях економічного, політичного, соціального і культурного життя.

Право на працю: радянські люди давно вже звільнені від безробіття і не знають тягот цього соціального лиха.

У капіталістичних країнах в наші дні налічується понад 18 мільйонів безробітних.

Конституція СРСР уперше закріплює право на охорону здоров'я і право на працю. В Радянському Союзі працюють понад 958 тисяч. Лікарів — понад третина лікарів світу. Забезпечується безкоштовна медична допомога. (Довідка: у США рентген грудної клітини обходиться в середньому в 15 доларів, видалення апендикса — 1180. Через дорожнечу щодня в лікарнях не використовуються 200 тисяч лікарняних ліжок. В СРСР на 100 тисяч чоловік припадає 1220 ліжок, у США — 665).

Нині у ранг конституційних зведені і права трудящих брати участь в управлінні суспільством, вносити свої пропозиції про поліпшення роботи державних органів та громадських організацій, а також право на охорону шлюбу і сім'ї, материнства і дитинства, сфери особистого життя, честі і гідності особи.

Широкий комплекс прав і свобод радянської людини нині охоплює працю, відпочинок і освіту, її матеріальні та житлово-побутові умови, раціональне використання вільного часу і безперешкодний доступ до досягнень культури, наукову, технічну і художню творчість.

Конституція СРСР установлює принцип єдності і обов'язків громадян.

Кожна радянська людина повинна насамперед додержувати Конституції СРСР та всіх наших законів, поважати правила соціалістичного співжиття, гідно нести високе звання громадянина СРСР. І для суспільства, і для особи життєво важливими є конституційні вимоги сумлінно працювати в обраній галузі, берегти і зміцнювати суспільну власність, оберігати природу, історичні пам'ятки та інші культурні цінності народу. На благо суспільства і особи спрямоване і положення про те, що військова служба в рядах Збройних Сил СРСР — почесний обов'язок кожного громадянина. Сприяти розвитку дружби, співробітництва та зміцнення миру між народами — священний обов'язок кожної людини.

Радянська людина — господар своєї країни. Вона — єдиний творець могутності й багатства суспільства.

І відповідні положення Конституції трудящих нашої країни розглядають як вираз своїх життєвих інтересів, як положення, спрямовані на дальший розвиток соціалістичної демократії, зміцнення соціалістичної законності та правопорядку.

С. СЕРГІЄНКО.

ЯК ОДНА СІМ'Я

Було це п'ять років тому. З сонячного Дагестану приїхав у Червонопрапорну академію хлібодарів Зейдулла Арабханов, і став студентом агрономічного факультету, адже з шкільних років серцем полюбив хлібне поле.

Час швидкоплинний. Нині він уже п'ятикурсник, без року вчений агроном. У дружному колективі курсу лезгін Зейдулла Арабханов знайшов собі вірних друзів: українців Олександра Котенка та Віктора Карашука, білоруса Василя Тишкова, росіянина Володимира Герасимова.

Кажуть, найбільше багатство молодих — мрія. А коли ця мрія збувається, то щастя і радість людини подвійні.

Ось що говорить про свою майбутню професію комсомолець Володимир Семеняк: «Бути хлібодаром — це радість, щастя!».

Колектив. Він цементується поступово, ніби алмаз утворюється, бо кожному українцю, росіянину, білорусу, лезгину — всім безмежна дорога наша Батьківщина, осяяна буремним Жовтнем. І в кожного, крім особистих мрій, є одна велика турбота — честь Батьківщини, одна велика мрія — працює додати їй могутності і квітучості.

Ідуть п'ятикурсники, завтрашні господарі землі, творці достатку: Юрій Дзюбан, Володимир Кікоть, Іван Колєнченко, Людмила Ребенкеша, Андрій Тимошук, Василь Явон, їх друзі. Діти Країни Рад, господарі своєї долі, яка законодавчо закріплена в Основному Законі нашої країни.

В. РОМАНЕЦЬ,
Н. ПОЛАГІВ,
студенти V курсу агрономічного факультету.

12 ЖОВТНЯ — ДЕНЬ ПРАЦІВНИКА СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА

З ПОГЛЯДОМ У ЗАВТРА

Неухильно і послідовно здійснюється переведення на промислову основу сільськогосподарства. За останні п'ятнадцять років капітальні вкладення у розвиток галузі — по всьому комплексу робіт — становили 359,6 мільярда карбованців, що у 3,8 раза більше, ніж за всі попередні роки Радянської влади. На розвиток сільськогосподарства Української РСР за цей період направлено 57,6 мільярда карбованців, що в 3,9 раза більше, ніж у попередньому п'ятнадцятиріччі.

Після історичного березневого (1965 р.) Пленуму ЦК КПРС майже повністю оновлено машинно-тракторний парк колгоспів і радгоспів нашої республіки, підвищилася

його потужність, в результаті чого енергоздатність праці хліборобів зросла у 3,6 раза. Тільки за чотири роки десятої п'ятирічки сільське господарство одержало 213,8 тисячі тракторів, 55 тисяч зернозбиральних комбайнів, 175,3 тисячі вантажних автомобілів та іншої сучасної техніки, понад 61,4 мільйона тонн умовних одиниць мінеральних добрив. Середньорічний обсяг валової продукції галузі збільшився проти дев'ятої п'ятирічки на 9,5 процента.

Майже у два рази за останні п'ятнадцять років збільшилася продуктивність сільськогосподарської праці, оплата праці колгоспників зросла в республіці у 2,3 раза, робітників радгоспів — в 1,9 раза.

ЗЕМЛЯ ДБАЙЛИВИХ ЛЮБИТЬ

(Сторінки із щоденника бійця механізованого збирально-транспортного загону «Сокіл»)

7 серпня. Ура! Завтра загін «Сокіл» відлітає жниувати в Казахстан. «Соколиків» нараховується 18 чоловік. Настрій — хоч у космос!

8 серпня. За ілюмінатором спалахнула велика зграя блискавок і розсипалась по небу, неначе поламані зірки — літак пішов на зняття. Москва.

На головній площі Батьківщини — тисячі москвичів і гостей столиці з усього світу. Кожен прийшов, щоб віддати данину глибокої любові і поваги учителю трудящих Володимиру Іллічу Леніну. Застигли в почесній варті воїни Ленін...

9 серпня. П'ятнадцять хвилин на першу годину ночі. Вилітаємо з Москви. Сріблястий лайнер бере курс на Кустанай. Четверта година ранку. Здрастуй, цілина!

10 серпня. Ранок першого трудового дня. Високо в небі яскраве сонце. Десь біля десяти годин зустрілись з керівництвом радгоспу «Убаганський». Ознайомили нас зі станом справ.

11 серпня. Одержуємо наряди. Здається, немає нічого складного. Та, виявилось, на практиці не все так просто. Однак ввечері аж сам здивувався: перевіз в траншею 30 тонн силосу при нормі 21.

16 серпня. В радгоспі розпочались жнива. Робота у хлопців спорилась. Пшениця лягала у валки. А ввечері блискавка повідомила: «У перший день жнив скошено 113 гектарів пшениці. Є перші комсомольські гектари на цілинній землі!».

18 серпня. В обідню перерву розмовляв з робітниками радгоспу. Тут багато земляків з Вінничини, Київщини. Вони приїхали сюди в середині п'ятидесятих років. Так і залишились тут жити.

Ввечері пройшов Ленінський урок за працю Ілліча «Завдання: спілок молоді».

25 серпня. Заготівля силосу

завершилась. Хлопці тракторами К-700 перевезли з поля в траншеї 1149 тонн силосу. Серед них і 557 тонн на рахунок автора цих рядків. Багато це чи мало? Звернемось до арифметики. Розрахунки показують, що для громадського тваринництва радгоспу це півторарічний запас кормів.

1 вересня. Святкування 60-річчя Казахської РСР і Комуністичної партії Казахстану, промова товариша Л. І. Брежнєва, яку кожен з нас дивився і слухав по телебаченню, читав в газеті, викликали нову хвилю трудового піднесення, бажання трудитися краще на благо рідної Вітчизни, ударними справами зустріти XXVI з'їзд КПРС.

5 вересня. Степ дихає спекотним, мружиться від найменшого подиху вітру. Та ми не помічаємо цього, бо працюємо не накладаючи рук. Добре працює наш комісар. На трудовому рахунку Миколи Яцука — 499 гектарів скошеного у валки хліба. Валерій Тарасевич та Олексій Савалата відповідно впорали по 407 і 384 гектарах.

За день-два в радгоспі жнива завершаться.

6 вересня. Завзято працюють на обмолоті валків і хлібороби — механізатори радгоспу Е. Е. Мундт, Г. С. Гантимуrow, В. К. Прозоров; і студенти Іван Журавель, Апатолій Фортуна. Вони тільки на ніч повертаються із степу в радгосп. А вранці знову — степ, довгі гоні, гарячий штурвал і перемоги.

8 серпня. О 14 годині у загін приїхав декан факультету Дмитро Григорович Войтюк та секретар комсомольського бюро Олег Левчій. Радісною була зустріч і в Убагані, і в степу, бійці відразу звітували про те, що вони виконують змінні норми на 150—180 процентів.

14 вересня. Сьогодні вихідний день, але загін від відпочинку відмовився. Одні проводили технічний огляд, інші закінчували обмолот валків на останніх гектарах.

18 вересня. У радгоспі обжинки. Радісне хліборобське свято. Зусиллями загону «Сокіл» скошено зернові на площі 1756 гектарів, з бункерів степових самохідців видано 2750 тонн студентського хліба, з яких 13518 центнерів записано на трудовому рахунку Івана Журавля і 8638 центнерів на молотині Апатолія Фортуна.

Під майбутній урожай перевезено 7 тисяч тонн органічних добрив, на площі 2700 гектарів проведено стягування солом.

1 на моєму рахунку 100 гектарів степу, зораного на зяб.

22 вересня. Останній день трудового семестру!

Чудовий, дружний колектив підібрався у загоні. І веселий. Навіть літні хлібороби в радгоспі не чекали від студентів такого трудового ентузіазму. Всі із знанням справи проводять консервацію степових самохідців на машинному дворі. Машина, вона хоч і залізна, але любить тепло і ласку людських рук.

24 вересня. Сьогодні ми ідемо додому. Прощання із радгоспом було трішки сумним, незважаючи на піднесені настрої. Так завжди прощаються люди, які, нехай навіть короткий час, жили однією сім'єю, встигли пізнати один одного у праці.

25 вересня. Позаду вже Кустанай. Очі проводжають степ що відлітає за ілюмінатором назад.

Москва...

...І нарешті — Київ!

Зазираю щоденник. Але мене час, і нас знову покличе хліб цілини. І ми знову в наступному році поїдемо в Казахстан збирати хліб. «Обов'язково поїдемо, — вже в Києві говорили хлопці, — бо жити без степу уже не можемо».

Звичайно, покличе в дорогу нас не тільки романтика, а й комсомольське відчуття того, що твої руки потрібні країні.

О. ГАВРИЛЮК,
студент 2 групи 41 курсу
факультету МСГ.

Студенти на цілинних жнивах

Позаминулого тижня до Києва повернулися студенти факультету механізації с. г., які проходили навчально-виробничу практику в господарствах Кустанайської області. Протягом двох місяців майбутні інженери колгоспів і радгоспів самовіддано працювали на збиранні зернових, піднятті зябу, інших сільськогосподарських роботах. Нижче розповідаємо про внесок наших студентів у казахстанський корован.

МОЛОДЦІ!

Цього року добре вродила кустанайська нива. Удень і вночі надходить у засіки Батьківщини цілинний хліб. «Хліб — наша головна турбота», — сказав на урочистому засіданні в Алма-Аті, присвяченому 60-річчю республіки і Компартії Казахстану, Леонід Ілліч Брежнєв. Уявляєте, яка величезна кількість техніки і людей, що її обслуговували, була потрібна господарствам Кустаная? І ось пропозиція деканату факультету механізації Української сільськогосподарської академії — прийняти на практику студентів. На допомогу виробничникам прийшли майбутні хлібороби.

Із Києва на цілину приїхали 208 бійців студентського механізованого загону. Прибули заздалегідь: на початку серпня вже приймали збиральну техніку, разом із місцевими ремонтниками готували її до виходу в поле. В дев'ятьох радгоспах району, де вони влилися в хліборобські ряди, довірили їм 75 комбайнів «Нива», 29 «Сибіряків», 21 — СК-4, двадцять тракторів, у тому числі десять К-700. Працювали наші хлопці й окремих збиральних ланками — повністю студентськими, і разом з казахськими комбайнерами.

На прохання кустанайських хліборобів передаємо через газету їхню оцінку праці киян: молодці! Так, потрудилися славно. Поклали у валки пше-

ниці більш як на 50 тисячах гектарів, намолотили 168142 центнерів хліба.

У другому відділку радгоспу «Майський» студенти академії скопили дві третини зернового клину, потім перейшли на обмолот. З бункерів видали понад 21 тисячу центнерів пшениці.

З особливим завзяттям трудився Володимир Прищеп. Його батькам, які живуть у Бірківцях Менського району на Чернігівщині, буде приємно дізнатися, що син, тепер уже третьокурсник, намолочував за день по 50—60 тонн цілинного хліба. Не відставав від Володимира і його однокласник Микола Продай. І це закономірно, адже обидва хлопці не вперше за штурвалами комбайнів. Микола Продай, наприклад, навчаючись у старших класах середньої школи, працював помічником комбайнера в радгоспі імені XXV з'їзду КПРС Гоцанського району Ровенської області, торік під час канікул — у дослідному господарстві Українського науково-дослідного інституту механізації та електрифікації сільського господарства.

Схвально відгукуються про юнаків і дівчат і в інших радгоспах Карасуського району. В «Ключовому», наприклад, Віктор Долгачов не постулався в роботі місцевим комбайнерам.

О. НЕЧИПОРЕНКО,
член комітету комсомолу.

ДІВЧАТА

Про дівчат-комбайнерок із студентського загону треба розповісти окремо. Здибувала всіх високими виробітками другокурсники Катерина Марченко. Що не кажіть, а не кожен комбайнер радгоспу «Убаганський» намолотив за жнива 8000 центнерів пшениці. З київської студентки — такий показник. Сім тисяч центнерів хліба вона відвантажила з бункера на полях цього радгоспу, тисячу намолотила в сусідньому — імені Ілліча, куди переїхала на допомогу.

Хоча Катя комбайн знає добре — перед вступом до академії закінчила Ніжинський технікум механізації сільськогосподарства — не легко їй довелося на жнивних гонах Казахстану, особливо в перші дні. І вся причина — в негоді, бо ж на ланах рідної Чернігівщини не звикла до 15-градусних вітрів, що змитають усе на своєму шляху, піднімають валки, пригинають до землі те, що скошено пшеницю, не звикла до такого дощового неба, яке, затягнувшись свинцево-чорними хмарами, наганяє незвичний для літньої пори холод. Катерина Марченко не спавала перед труднощами.

Завдяки чому вона досягла високого результату? Звичайно, до перших чинників треба віднести наполегливість, витримку, знання техніки. Поспілаючи на цілинні жнива студентів, які закінчили перший курс, у деканаті факультету механізації вирішили перевірити в роботі юнаків і дівчат: кілька тижнів вони працювали на заготівлі кормів у радгоспі «Хотівський», що під Києвом. Гарт, одержаний там, безумовно прислужився молоді в кустанайських степах.

А Надії Кузьменко не треба було проходити іспитової перевірки в приміському радгоспі. Трудовий досвід ставив її в число найперших кандидатів для поїздки на цілину: після школи п'ять років працювала

Надія трактористкою в радгоспі «Росія» Золотоніського району на Черкащині. Та й тут, у Кустанайській області, вона не вперше. Торік із групою однокурсників збирала хліб на полях радгоспу імені Докучаєва сусіднього, Урицького району. І незважаючи на те, що в ланці було два юнаки — Микола Чорний та Петро Лабузький, як і Надія комуністи, — очолити колектив довірчили їй.

Ланка поклати у валки в радгоспі «Ключовий» 1700 гектарів зернових.

На відміну від своїх подруг Ірина Бондаренко не мала такого досвіду. Не вчилась техніки ні в училищі, ні в технікумі, ще не складала іспиту з курсу «Сільськогосподарські машини» і в академії. До того ж вросла в місті. Однак обізнаністю з комбайном дівчата всіх. Підміняючи лапкового Володимира Козловського, скопила 665 гектарів пшениці. «Винес» у цьому, виявляється, батько Ірини, Микола Григорович Бондаренко, викладач кафедри механізації Білоцерківського сільськогосподарського інституту. Він змалку прищеплював їй любов до техніки, саме він наполюг, щоб дочка пройшла практику на цілинних жнивах. Майже щодня надсилав листи, де рясніли рекомендації, як краще обслуговувати комбайн.

А ви знаєте, — сміється Ірина, — це допомагало. В усякому разі дрібні поломки я вже сама усуваю. Коли ж щось складніше — на допомогу приходять хлопці.

Що ж, з екзамени матимеш «відмінно», — зауважує Дмитро Григорович Войтюк, який читатиме в третьокурсників курс «Сільськогосподарські машини».

На таку оцінку, мабуть, може розраховувати і Валентина Яковенко, котра також жила на полях радгоспу «Майський».

Ю. СЕМЕНЮК,
кореспондент.

ЛЮДИ НАШОЇ АКАДЕМІЇ

НЕВТОМНИЙ ШУКАЧ

18 жовтня виповнюється 80 років від дня народження і 55 років інженерної, науково-педагогічної і громадської діяльності видатного вченого в галузі землеробської механіки, дійсного члена ВАСГНІЛ, члена-кореспондента АН УРСР, доктора технічних наук, професора Петра Мефодійовича Василенка.

За 55 років своєї наукової і педагогічної діяльності П. М. Василенко зробив великий внесок в розвиток науки про сільськогосподарську техніку, в справу підготовки та виховання інженерних та наукових кадрів. Ним опубліковано понад 160 наукових праць, серед яких ряд фундаментальних монографій, присвячених розробці проблем землеробської механіки та сільськогосподарського машинобудування.

Велике науково-виробниче значення має монографія «Ав-

томатизація процесів сільськогосподарського виробництва», яка вийшла другим виданням.

Фундаментальний внесок зробив П. М. Василенко також в розробку загальних проблем землеробської механіки як теоретичної основи сільськогосподарської техніки, чим сприяв науково-технічному прогресу в сільськогосподарському виробництві.

Його розробки в цьому напрямку є фундаментальними і оригінальними в науково-методичному відношенні. Вони відкрили нові можливості розв'язання технічних проблем механізації сільського господарства при переводі його на індустріальну основу.

Академік П. М. Василенко брав активну участь в рішеннях багатьох конкретних технічних проблем механізації процесів сільськогосподарського виробництва.

Протягом двох останніх п'ятирічок виконано розробки по створенню нових, більш досконалих робочих органів кукурудзозбиральних машин; розробку гідромоніторного способу внесення в ґрунт рідких добрив; удосконалення технічних умов підвищення показників роботи посівних машин; розробку технічних засобів і технологічних процесів малооб'ємного обприскування; створено нові типи кормороздавачів тощо.

ханізації та автоматизації сільського господарства. Протягом багатьох років він був членом редколегій трьох наукових журналів.

За видатні роботи в галузі землеробської механіки, механізації та електрифікації сільського господарства Президія ВАСГНІЛ в 1978 р. присудила П. М. Василенку золоту медаль імені академіка В. П. Горячкина.

За багаторічну сумлінну працю по підготовці інженерних та науково-педагогічних кадрів, вагомих внесок в розвиток науки про механізацію сільського господарства вчений відзначений урядовими нагородами, орденом Знак Пошани та трьома медалями.

Щиро вітаємо Петра Мефодійовича з славним ювілеєм, бажаємо йому доброго здоров'я та нових творчих успіхів!

П. КОРОТКЕВИЧ.

МЕНІ ПОЩАСТИЛО

Два роки минуло з того часу, як моя країна послала мене на навчання до Радянського Союзу. Соціалістична Ефіопія, країна з тисячолітніми традиціями, багатовіковою історією, переживає зараз свою другу молодість. Революційні потреби власні наукові кадри — ось так я і опинився спочатку на підготовчому факультеті в Краснодарі, а пізніше — на ветеринарному факультеті Української сільськогосподарської академії.

Сьогодні в моїй групі навчається ще 5 іноземних і 22 радянських студенти. Звичайно, через мовний бар'єр спілкування спочатку було важким, та дружба не знає перепон. А швидше втягнувшись в навчання допомогла доброзичливість викладачів.

Зараз наше спільне життя з радянськими друзями набрало нової якості. Спільні вечори, зустрічі — всього не перелічити. Особливо хвилюючою є традиція відзначати дні народження членів групи. Поздоровлення товаришів, скромний подарунок на згадку — чи багато треба людині, щоб відчувати себе справжнім членом дружньої студентської сім'ї!

В гуртожитку я теж постійно відчуваю дружню підтримку суспільства. І це спосіб життя всього радянського народу, який так багато вже встиг зробити за 62 роки, що минули після Великої Жовтневої соціалістичної революції. Дивлячись на досягнення радянського суспільства, на прийнято нові відносини між людьми, не сумніваюся, що ніщо не зупинить впевнену ходу СРСР до майбутнього безкласового суспільства — комунізму.

Я думаю, що навчатись в Радянському Союзі набагато легше, ніж в інших країнах. Це тому, що навчальне приладдя дуже дешево, а книги взагалі можна брати в бібліотеках безкоштовно. Шкода тільки, що не завжди знайдеш в магазинах ту літературу, яку хотів би повести додому у майбутньому. Але й в цьому допомагають мені друзі.

Як кажуть у вас, в гостях добре, та вдома краще. Скутив за домівкою. Сім'я моя велика — 7 чоловік дітей, батьки працюють в сільському господарстві. Виявити всіх дітей було важко, та половина вчиться. Мені пощастило найбільше: спочатку середня школа і технікум на Батьківщині, а тепер ось — сільгоспакадемія в СРСР. Сподіваюсь, що мрії батьків збудуться, і я повернусь в Ефіопію добрим спеціалістом, корисним нашому народному господарству.

Легессе ТЕКЛЕГІОРГІС, студент 2 групи II курсу ветфаку, президент Ефіопського земляцтва в Києві.

Студентська допомога колгоспникам.

Фото О. Левченка.

КОСМІЧНИЙ ПРИЗ ДЛЯ ХЛІБОРОБІВ

Хліборобство — найдревніша на землі галузь людської діяльності, космонавтика — наймолодша. І знаменно, що вони дедалі більше розвиваються в тісній взаємодії. Наші зоряні герої з орбіт досліджують земельні угіддя, ведуть спостереження за біоресурсами окремих регіонів країни, з метеосупутників надходять інформації про погоду тощо.

Глибоко шануючи працю землеробів, радянські космонавти встановили Зоряний вимпелі імені Юрія Гагаріна, які щороку вручаються переможцям змагання — хліборобам і тваринникам. Восени 1978 року такі почесні нагороди вперше одержали 250 трудівників полів і ферм України.

Радо вітали космонавти хліборобів у Зоряному містечку. «Низький уклін вам, капітани степових кораблів, від капітанів кораблів космічних» — сказав льотчик-космонавт, двічі Герой Радянського Союзу Георгій Береговий. «Шановні товариші космонавти» — виступив тоді ямпільський механізатор з Вінниччини Анатолій Молдован, — творить чудеса в космосі, а ми будемо творити їх на землі».

Зараз на навколосезонній оберті вже три роки працює космічна станція «Салют-6». Змінювались її екіпажі, побували на ній не тільки радянські космонавти, але й посланці інших соціалістичних країн. І ні на хвилину не припиняється «космічна» хліборобська вахта трудівників колгоспних і радгоспних ланів нашої неосвятої країни. Адже стати лауреатом Зоряного вимпелю — одне з найзаповітніших прагнень кожного хліборобського і тваринницького колективу.

ЛІС У СТЕПУ

Ліс у степу — це щастя. Адже ліс — не тільки деревина, а, перш за все, поліпшений клімат. Ліс позитивно впливає і на врожай.

Україна — порівняно малолісна республіка. Площа лісу становить 14,4 процента її території, тобто 8,5 мільйона гектарів. З них близько 3 мільйонів насаджень першої групи, які підлягають посиленій охороні, — зелені зони навколо міст, лісопарки, ґрунтозахисні і водоохоронні насадження по берегах річок і вододій.

Посилено оберігаються в республіці і полезахисні лісонасадження, які надійно захищають 11 мільйонів гектарів ланів колгоспів і радгоспів у степовій та лісостеповій зоні. Наукою доведено, що один гектар полезахисних лісонасаджень здатний уберегти 25—30 гектарів посівів. Наприклад, дорослі лісосмуги в Кіровоградській області забезпечують такий приріст урожаю на приле-

П. МОРОЗ, кандидат сільськогосподарських наук.

ЗУСТРІЧ КОЛЕГ-ВЕТЛІКАРІВ

25—27 вересня на ветеринарно-далекосхідниками, — відповіді му факультеті панувало пожвавлення: дружні вигуки, обійми, поцілунки. Поважні жінки і сивочолі чоловіки поводити себе як веселі студенти-другокурсники після успішно складеного екзамену. І це не дивно. Зустрічалися друзі і колеги, які 20 років тому в останній раз переступили поріг рідної академії з новенькими дипломом в руках.

Зібралось понад 100 ветлікарів, тобто більше половини випуску 1950 року.

Переважає більшість, так би мовити, іменинників, плідно працює на Україні, значна частина — в Молдавії, окремі ветлікари в різних інших районах і містах країни.

Найбільшу відстань на шляху до Києва подолав Є. А. Найденов, який 10 років працює Головним ветеринарним лікарем Південнокурільського району Сахалінської області.

— Євген Андрійович, розкажіть, будь ласка, про далекосхідну екзотику?

— Природні та інші умови відрізняються від українських. У районі, де я зараз працюю, зовсім не розводять овець внаслідок дуже високої вологості. Звертає на себе увагу висока рослинність, велика кількість риби (горбуша тощо). Не шкодує, що я виявив бажання працювати на Курільських островах разом з мужніми

Зустрічі досвідчених ветлікарів з викладачами УСГА була присвячена науково-виробничої конференції на тему: «Підвищення ефективності ветеринарно-профілактичних заходів в умовах концентрації та інтенсифікації тваринництва в світлі рішень XXV з'їзду КПРС».

З великим інтересом були заслухані змістовні доповіді декана ветфаку професора П. Я. Роговського, начальника головного управління ветеринарії МСГ УРСР С. Р. Дідовця, академіка АН УРСР М. Ф. Гулого, професорів С. В. Баженова, І. О. Поваженка, Г. О. Гімелрейха і М. А. Кравченка, ветлікарів випуску 1960 року В. В. Корнюшина, Г. О. Хмельницького, Н. Ф. Талмагра на та інших.

На конференції було повідомлено, що серед випускників 1960 року 22 ветлікари успішно захистили кандидатські дисертації, 23 ветлікари мають урядові нагороди за виробничі досягнення. Серед них О. Д. Ізтенко і В. Х. Шостак, які нагороджені орденами Трудового Червоного Прапора.

Усі ветлікари цього випуску працюють за фахом або очолюють колгоспи і радгоспи.

О. ШЕВЦОВ, доцент.

НЕ ЗАМОВЧУВАТИ НЕДОЛІКИ

Комсомольська організація 3 групи V курсу агрономічного факультету нараховує у своєму складі 18 членів ВЛКСМ. Проте малочисельність — не ознака недостатньої активності в комсомольських справах. Навпаки, у комсомольців групи великі здобутки. Про них та інші стан справ і йшла розмова на звітно-виборчих комсомольських зборах.

У звітній доповіді комсорт Петро Камельчук особливу увагу приділяв результатам літньої екзаменаційної сесії, де студенти отримали на іспитах 54 п'ятірки. У групі 9 відмінників, 20 студентів склали сесію без трійок. Середній бал колективу 4,43.

Розмова на комсомольських зборах — це своєрідне дзеркало, в якому, як на долоні, видні успіхи і недоробки. У групі добре відомі імена відмінників навчання — комуніста Юрія Дзюбана, комсомольців Олександра Котенка, Володимира Романця, фото яких по праву прикрашають факультетську «дошку відмінника».

Нинішнього літа студенти групи проходили виробничу практику у господарствах Київської та Чернігівської областей. Працюючи агрономами, майбутні технологи полів відчували, що на хліборобському лані вони знайшли своє покликання, відчули красу і вагомість своєї праці.

Керівництво колгоспу, де студентка Катерина Бурбурська проходила виробничу практику, запропонувало майбутньому вченому агроному повернутись після закінчення академії до господар-

ства і запропонувало їй посаду голови колгоспу.

Це приклад не поодинокий. Запрошують агрономами в господарства комсомольців Олександра Бажина, Миколу Бондаренка, на наукову роботу в Миронівський ордені Леніна науково-дослідний інститут ліпінці поїде Сергій Костючок. Все це свідчення високої кваліфікації майбутніх спеціалістів, які в змозі ставити серйозні завдання і успішно вирішувати їх.

Прискіпливо аналізуючи всі здобутки, відзначаючи позитивне, не можна не зупинитись і на невирішених питаннях.

За аморальну поведінку комітет комсомолу оголосив члену ВЛКСМ Віталію Кравченку сувору догану із занесенням до облікової картки. А чи не має в цьому прорахунок комсомольського бюро групи? А як пояснити той факт, що студент Василь Донченко за два останні курси пропустив 200 годин занять без серйозних пояснень? Одним словом, прогуляв восьмий навчальний семестр, який тривав 196 годин. Зрозуміло, що такі факти не повинні повторюватись.

Комсомольські збори прийняли розгорнуте рішення, спрямоване на викоринення недоліків, подальше ліднення творчої активності студентів, безумовне виконання взятих підвищених соціалістичних зобов'язань на честь XXVI з'їзду КПРС.

Л. ПУЗІН, П. ПРИЯМАК, студенти 3 групи V курсу агрономічного факультету.

В КРАЇНУ ЗНАНЬ

ІДЕ ЛЕКЦІЯ з історії партії. Вчорайні школярі, виробничники, а ліній студенти УСГА сидять в світлій та просторій аудиторії нашої академії.

Лекцію читає доцент кафедри історії КПРС Е. І. Лозова.

З великим захопленням і увагою слухають майбутні агрономи чітку та змістовну розповідь Еролія Іванівна про історію створення партії нового типу, про її вождя В. І. Леніна.

Здається, це було вчора: багато хто з нас ще тримав кермо автомобіля чи штурвал комбайна, сидів за шкільною партою. Нещодавно складалі вступні екзамен, а ось сьогодні вже переступили поріг академії і зрозуміли: скільки знань, скільки всього нового і передового нам доведеться ос-

воїти, запам'ятати, щоб потім, по закінченні вузу, втілити наші знання, все те, що дали нам наші наставники, в життя, в практику сільськогосподарського виробництва.

Нам доведеться збороти численні труднощі, багато пізнати і запам'ятати, але ми твердо віримо в те, що наша праця і праця професорсько-викладацького колективу вузу не пропаде даремно.

Пройде небагато часу, і весь набутий нами досвід буде застосовано на полях і фермах колгоспів і радгоспів, в науково-дослідних інститутах... Кличе нас країна знань.

— Вперед, майбутні агрономи!

В. ПРИЩЕПА,
студент 2 групи 1 курсу
агрономічного факультету.

ЖЕНЬШЕНЬ

Женьшень відомий у народній медицині понад 3 тисячі років. Відноситься до сімейства аралієвих. У нас дико росте у хвойних і мішаних лісах Далекого Сходу. Проведені у нашій країні фармакологічні і клінічні дослідження кореня підтвердили, що виготовлені з нього препарати мають тонізуючі і стимулюючі властивості, підвищують опір організму людини до запальних процесів, добре впливають на працездатність.

Ця багаторічна рослина розмножується насінням, яке сходить у природі через 20 місяців, і розсадою у вигляді 1—2 річних коренів. Досвід вирощування районської зональної дослідної станції ВІПР (Полтавська область), а також багатьма любителями підтверджує: цю рідкісну і вельми корисну рослину можна успішно культивувати у відкритому ґрунті і в нашій республіці.

І. ГЕГЕЛЬСЬКИЙ,
кандидат біологічних наук.

НАША КОНСУЛЬТАЦІЯ

СЛІДКУВАТИ ЗА МОВОЮ

Формування всебічно розвинутої людини наша партія вважає одним із своїх найважливіших завдань. В цьому відношенні культура мови відіграє провідну роль. Однак ми часто не слідкуємо за своєю мовою і допускаємо ряд лінгвістичних помилок, не задумуючись над наслідками. Не таємницею те, що викладач передає студенту не тільки свої знання, але й манеру поведінки, побудову мислення, а також і манеру висловлюватися. Саме цьому педагог зобов'язаний слідкувати за тим, щоб його мова під час лекцій, лабораторних занять чи навіть просто під час бесіди була послідовною, логічною, правильною.

Наведемо кілька прикладів мовних вад, що зустрічаються в повсякденному житті нашого вузу.

Майже в усіх учбових корпусах і гуртожитках висять красиво оформлені плакати із заклинком не палити в приміщеннях. Тим більш сумно читати подібне (російською мовою) «Согласно приказа Министерства». В той час, коли слово «согласно» вимагає давального відмінку: «Согласно приказу...».

В усіх деканатах, службах часто видаються директиви, плани, розклади занять тощо. Зверху, в лівому чи правому куті виділено слово «Затверджую» і взято в

лапки. Між тим, з точки зору граматики, слово, узятє в лапки, набуває протилежного сенсу, і виходить, що керівник, ставлячи свій підпис, насправді директиву, план чи розклад занять НЕ затверджує.

Приймемо відзначити, що на зборах ми все рідше чуємо зауваження голови: «Ваш регламент виїшов» (адже регламент — це порядок ведення зборів). Проте у виступах різного роду помилок, на жаль, ще багато. Обмежусь таким прикладом. Окремі товариші, виступаючи українською мовою, невірно ставлять наголос в словах «українська сільськогосподарська (академія)».

На завершення хотілося б сказати ось що. Помилитися може кожний, в тому числі, і філолог. Головне завдання в тому, щоб постійно слідкувати за своєю мовою — помилка буде менше й менше. Неправий той, хто обурюється, коли його виправляють. В нас на кафедрі існує неписаний закон: виправляти товариша, якщо той помиляється. А останній вельми вдячний за це своєму колезі.

З. ФУТЕРМАН,
кандидат філологічних наук,
доцент кафедри англійської мови.

ВСТРЕЧА

посвящается моим одноклассникам-выпускникам
Киевского ветеринарного института 1955 года

Нежданно-негаданно я получаю простую бумажку в конверте простом. И вдруг, будто сердце в руках, я сжимаю, а к горлу подходит непрошенный ком.

В глазах завертелось знакомое лицо. Дыханье свело от нахлынувших грез... На встречу с друзьями я еду в столицу, я счастлив, взволнован, растроган до слез...

Готовлюсь в дорогу... Волнуюсь зачем я? За двадцать лет можно спокойнее быть. Но, видно, то старое, доброе время ни мне, ни тебе не дано позабыть.

Мы в трудные годы учились и жили, Коснулся нас каждого огненный шквал. Я помню, как кто-то в солдатском мундире, А кто-то в шинели зачеты сдавал.

Тот шлепал в галошах в сухую погоду, И франтом себя выставлял напоказ, Тот пил вместо чая соленую воду, Тот штопал носки по четырнадцать раз...

О всех не расскажешь, да важно не это, И если взгрустнулось кому, — не беда. Сегодня уходит двадцатое лето. Сегодня уходит двадцатое лето,

— Здорово, Евгений! — И Женя расплылся... — Где ж волос твой русский и мягкий, как лен? — Сегодня на зорьке росой умылся, И стал он не русский — серебряный он.

Не вернись — потрогай... И новые встречи... Наш староста верный за кафедру стал. И кто-то кого-то легонько за плечи Потрогал сначала, а после обнял

О всех не расскажешь, и времени мало, И лету умения, пишу от души. И чувствую — время такое настало: О всех нас теперь хоть поэмы пиши.

Прошел незаметно волнующий вечер, Друзья, до свиданья, целую, до встречи, С восторженным сердцем уходим опять. Мы встретимся снова — лет через пять!

ПАВЕЛ ДИЕВ,
выпускник ветфака.

ЦІКАВО ЗНАТИ

КОЛИ КРАЩЕ ДУМАЄТЬСЯ

Виявляється, що люди ясніше і чіткіше мислять, коли атмосферний тиск високий. Коли ж тиск падає, пам'ять людей погіршується; це науково довели, зокрема, японські спеціалісти.

Інші ж дослідження засвідчують, що в дні зняженого тиску буває особливо багато автомобільних катастроф.

ДО ПИТАННЯ ДОВГОЛІТТЯ

Результати демографічних досліджень учених Київського науково-дослідного інституту геронтології АМН СРСР свідчать про те, що ліній на Україні проживають десятки тисяч чоловік віком 90 і більше років.

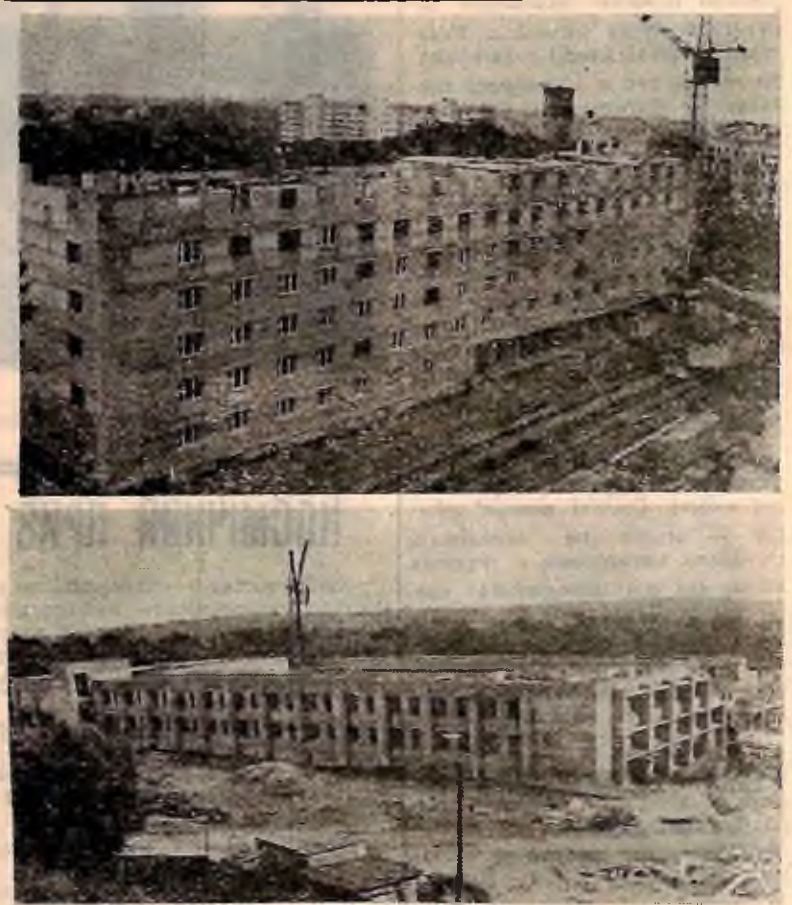
При цьому виявилось, що не у всіх довгожителів таким же міцним здоров'ям і довголіттям відзначались і їх батьки. Майже половина людей такого віку, як підтверджують дані досліджень, досягли довголіття незалежно від спадкових ознак.

Довголіттю цих людей сприяв їх спосіб життя, його умови. Майже всі довгожителі із захопленням працювали за обраною ними спеціальністю і при тому переважно на одному місці.

Харчувались довгожителі в міру і різноманітною їжею, не зловживали алкоголем.

Майже половина з обстежених довгожителів — чоловіків і всі жінки не палили. До речі, деякі вчені-медики вважають, що кожна викурена сигарета скорочує життя людини на 15 хвилин, наскільки ймовірно це твердження автор цих рядків залишає дискусійним, але безсумнівно є одне: куріння надзвичайно шкідливе і безперечно скорочує життя людини.

Д. ПЛУЖНИК.

Новобудови вузу: гуртожиток № 11, корпус факультету механізації.
Фото В. Шевченка.

НАЗУСТРІЧ 1500-РІЧЧЮ КИЄВА

ДЖЕРЕЛА

Міста, так як і люди, старіють і вмирають. Правда, вік їх значно більший, ніж вік людини. Проте, є не багато міст на землі, які не тільки не втратили свого значення за багатовікову історію, а навіть набули нової величч, нової краси, нового розвитку, як столиця України — красень-Київ. Готуючись до 1500 «дня народження» вічно молодого міста студентів, ми повертаємось в думках до його історії.

Понад 80-річну славу історію має наша академія — кузня сільськогосподарських кадрів України. Справжнім вогнищем на сучасному фоні самодержавства було утворення Київського політехнічного інституту, викликане могутнім зростанням промисловості наприкінці XIX сторіччя. Проте, царський уряд, звичайно, і не думав фінансувати будівництво інституту. Гроші на його спорудження

(понад мільйон карбованців) зібрали київські ліберальні діячі. І ось восени 1898 року відчинив свої двері Київський політехнічний інститут з сільськогосподарським відділенням.

Першим деканом і організатором сільськогосподарського відділу став професор «крамольної» і через це зачищеної Петровської академії, широко відомий зоотехнік М. П. Чирвінський.

Незважаючи на мізерну суму пожертвувань, політехнічний інститут був обладнаний для свого часу дуже добре, значно краще, ніж старі інститути. Сільськогосподарське відділення мало три лабораторії: зоотехнічну, зоологію і анатомію рослин. Фотографії тих часів на стендах музею історії академії дають нам змогу «на власні очі» побачити ці лабораторії: гнуті, так звані «віденські стільці», столи на химерних тон-

ких ніжках, на них якісь пробирки, мензурки. Студенти тих часів навіть увити собі не змогли б ту техніку і ті прилади, а якби доводилося працювати їх нащадкам, вам, дорогі друзі. Різниця між студентами тих часів і нашими сучасниками була мабуть такою ж різною. Ось на одному з стендів музею фотознімок групи слухачів сільськогосподарського відділення. Панянки в крилатих капелюхах з пір'ям, в довгих спідницях, юнаки у формених тужурках з борідками і вусами. Серед них переважали дворяни та урядовці, почесні громадяни і купці I-ої гільдії. Важке матеріальне становище, освітній ценз, велика платня за навчання не давали пролетаріату і селянам змоги потрапити до інституту. Лише незначна частина так званих «різничників» і напівпролетарського елементу попадала до інституту. Ось, наприклад, соціальний склад студентів політехнічного інституту на 1899 рік: 280 дворян та урядовців, 30 почесних громадян та купців I-ої гільдії, 11 представників духовного сану, 7 військових, 204 міщани та купці II гільдії і тільки 35 селян.

Проте, незважаючи на такий соціальний склад, студентство завжди було передовим загоном суспільства.

Самодержавний режим по своїй суті повинен був привести і приводив до руйнування нормального життя вузу. В перший же рік існування інституту виникли політичні хвилювання серед студентства. Треба сказати, що і частина професорів підтримувала студентів в їх політичних вимогах. В ті часи на сільськогосподарському відділенні працювали відомі вчені: професори Е. Ф. Вотчал, В. В. Колкунов, В. Г. Шапошников, С. Г. Навашин, С. Ф. Реформатський, К. Г. Шнидлер, П. О. Шпорох. До речі, останній за свої прогресивні переконання повинен був піти у відставку, навіть залишити Росію. Коли у 1912 році вчений повернувся і висунув свою кандидатуру на заміщення посади керівника кафедри спеціальної зоотехнії, його кандидатуру було відхилено через «неблагонадійність». Згодом професор Широких був редактором журналу «Господарство».

Особливо гострими були стосунки студентів і передових професорів з урядом і поліцією у

1905 році. 15 січня 1905 року відбулась славнозвісна облога інституту. Студенти під захистом барикад захищались від поліції, поливаючи її водою.

У вересні 1905 року вищі школи отримали автономію і недовторканість території. Директором інституту на один рік був обраний професор Чирвінський.

У зв'язку з оголошенням маніфесту 17 жовтня, другого дня в Інституті була влаштована об'єднана демонстрація професорів і студентів, після якої всі разом пішли до Миської думи, де взяли участь у загальній демонстрації. Але після обіду весь Хрещатик був обстріляний військовим загоном. Ввечері того ж дня почався осажений єврейський гімн. Всього політехнічний інститут зі зброєю в руках взяв участь в захисті жертв погрому. Будинки інституту були переповнені жертвами чорносотенців. Професори вузу на чолі з професором Чирвінським організували озброєну охорону інституту, яка парувала день і ніч.

І. ШЕВЧЕНКО.

В. о. редактора С. РУДЕНКО.